

РЕШЕНИЕ

№ 25762

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4822** по описа за **2026** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.285, ал.1, вр. с чл.284 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по касационна жалба Ц. В. П., чрез адв. И. Ю. срещу решение № 4603/04.02.2026г., постановено от Административния съд С.-град по адм.д. № 10406/2024г., 9-ти състав, с което ГДИН е осъдена да заплати на ищеца сумата от 2154 евро/4212,86 лева- левова равностойност/ представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди при изтърпяване на наказанието“ лишаване от свобода“в затвор- гр. софия изразяващи се в поставянето на ищеца в килия с паразити – дървеници за периода от 1077 ДНИ- 08.11.2021 година до 19.10.2024 година, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на подаване на исковата молба-22.10.2024 година до окончателното изплащане на сумата и е отхвърлена исковата претенция за разликата над 2154 евро/ 4212,86 лева/ до предявения размер от 20 000 лева/10225,84 евро/ / ведно със законната лихва върху сумата, считано от предявяване на иска 19.10.2024 година до окончателното изплащане на сумата.

В касационната жалба се посочва, че първоинстанционното решение в обжалваната част е неправилно, поради съществено нарушение както на материалния, така и на процесуалния закон и поради необоснованост. Посочва се, че присъденото обезщетение не отговаря на принципа за справедливост по чл. 52 от ЗЗД, както и че неговият размер не е съобразен с практиката на ЕСПЧ – решение по делото И. срещу България (дело № 63254/16) и решение по делото П.-А. срещу България (дело № 65417/16), постановени по жалби с оплаквания във връзка с ниските размери на

присъдените от националния съд обезщетения за лоши условия в затворите, след измененията през 2017 г. в ЗИНЗС. Излагат се доводи, че съгласно практиката на ЕСПЧ обезщетения, присъдени от националния съд, които са в минимален дневен размер от 4 евро или 30 % от присъждането от Съда по правата на човека при сходни обстоятелства, са адекватни и не поставят под съмнение ефективността на производството за обезщетяване на вредите от поставяне в лоши условия на задържане. Допълнително касаторът посочва, че присъденото обезщетение в размер на 4 лева на ден е явно унижително и несправедливо, което освен, че не е съобразено с изискванията на ЕСПЧ, но и не следва практиката по сходни дела на АССГ, по които присъденото обезщетение е в приемливи дневни размери, както следва: дело № 1625/2021 г. – за период от 38 дни е присъдено обезщетение в размер на 500 лв. или 13,16 лв. на ден; адм. дело № 2370/2020 г. – за период от 508 дни е присъдено обезщетение в размер на 4000 лв. или 7,87 лв. на ден; адм. дело № 176/2022 г. – за период от 710 дни е присъдено обезщетение в размер на 5552,00 лв. или 7,82 лв. на ден; адм. дело № 2368/2022 г. – за период от 527 дни е присъдено обезщетение в размер на 4000 лв. или 7,59 лв. на ден и адм. дело № 10593/2019 г. – за период от 310 дни е присъдено обезщетение в размер на 2500 лв. или 8,06 лв. на ден. По тези съображения моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него, да постанови друго по същество, с което да уважи изцяло предявения иск. Претендират се разноски.

Ответната страна по касационна жалба – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ , чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на първата инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. град, XXIV касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 209, т.3 от АПК.

Съдебното производство по делото е образувано по искова молба, подадена от Ц. В. П. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с цена на иска 20 000 лева, представляващи неимуществени вреди от поставянето му в нечовешки условия в СЦЗ изразяващо се в лошите условия в затворническата килия и по-специално наличието на дървеници за периода от 20.07.2018г. до 30.09.2021г.

С обжалваното решение Административния съд С.-град е уважил частично иска като е присъдил обезщетение в размер на 2154 евро. За да достигне до този извод, първоинстанционният административен съд се е позовал събраните по делото гласни и писмени доказателства, въз основа на които е приел за доказано твърдението, че в килиите е имало дървеници, вследствие на които ищецът е претърпял неимуществени вреди, унижение и безпокойство, ухапванията от дървеници са ежедневни. Според съда ответникът по касация не ангажира доказателства да е предприел необходимите действия за обезпаразитяване на спалното помещение на ищеца от дървеници. Осъдил е, че в Затвор – [населено място] са предприемани действия по обезпаразитяване и то в посочения исковата молба период, но борбата с дървениците не е ефикасна, което се доказва от показанията на изслушаните свидетели. Отделно е изслушан и свидетелят Т., Доктор в Затвор- С. който твърди, че ищецът го е посещавал всяка седмица, като ухапванията от дървеници не се отразяват в Медицинския журнал, а се отбелязват имената на лицето и какво му е предписано като медикамент, но не и причината за оплакванията. Също така, за изясняване на спорните факти е изготвена съдебно-медицинска експертиза, приета и

неоспорена от страните, от заключението на която се установява че на ищеца Ц. П. са изписани единични пъти Антихистамини- на 04.08.2023 година–Алергозан, на 11.11.08.2023 година Алергозан, на 16.12.2024 година- Л., на 30.06.2025 година – Алергозан, на 23.07.2024 година – Е., на 25.07.2024 година Л. и на 01.08.2025 година- Т., но в представените журнали не е описано по какъв повод са давани посочените медикаменти, тъй като, както се спомена, медицинската документация е водена некоректно.

При определяне размера на обезщетението, първостепенният съд е изложил съображения, че обезщетение, определено наполовина от посочения от ЕСПЧ размер от 4 евро на ден, т.е. от 2 евро на ден, би бил справедливо обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди от нарушение на чл.3, ал. 2 от ЗИНЗС по посочените основания.

Решението е правилно.

Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при неговото постановяване, нито по приложението на материалния закон. Съдът е изяснил релевантната фактическа обстановка в пълен обем, с допустими по закон доказателствени средства. При установяването на фактите не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да са основание за отмяна на решението. Изложени са подробни мотиви за частичното уважаване на исковата молба по отношение на претендираните периоди и е изложил подробни съображения относно размерът, за който е уважен. В тази връзка не се споделят касационните оплаквания за неправилност на съдебното решение поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалния закон и необоснованост.

Обсъдени са всички доказателства и е присъден справедлив размер на обезщетението. Предвид обстоятелствата, съставляващи проявления на нарушението на чл.3, ал.1 във вр. с ал.2 от ЗИНЗС, установеният период, през което ищецът е бил поставен в условия унижаващи човешкото достойнство; характерът и интензитетът на породените страдания и негативни преживявания, без конкретно увреждане на здравето (физическо или психическо), съдът приема, че размерът на обезщетението е правилно определен. Неоснователни са възраженията на касатора, че обезщетението е в размер, който не е съобразен с новата практика на ЕСПЧ. Присъденото обезщетение е съответно на претърпените от ищеца страдания и отговаря на критериите за справедливост. Същото е съобразено с неголямата продължителност на страданието, отсъствието на доказателства за настъпване на допълнителни, конкретни вреди за здравето на касационния жалбоподател, със съдебната практика на националните съдилища, тази на ЕСПЧ, както и със спецификите в икономическите и социални стандарти в страната ни. Съпоставката с определения размер на обезщетение по други дела на затворници срещу ГДИН не може да е пряка, тъй като всеки от исковите се основава на различни обстоятелства (напр. правени са оплаквания и извън тези за наличието на дървеници и те са били доказани или е установена конкретна вреда от наличието на инсектите върху здравето на съответното лице), като размерът на обезщетението е бил съобразяван с доказаните обстоятелствата, на които се е основавал иска. Съдът споделя изцяло мотивите на административния съд в обжалваното решение като по силата на чл.221, ал2 от АПК препраща към тях.

В заключение, съдът намира, че при постановяване на оспорения съдебен акт не са допуснати нарушения, съставляващи основания за неговата отмяна. Ето защо, същият следва да бъде оставен в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4603/04.02.2026г., постановено от Административния съд С.-град по адм.д. № 10406/2024г., 9-ти състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: